

Brev — og det bliver nu efter min Mening slet ikke saa faa —, regnes som ikke havende stemt, eller skulde deres Indskud regnes fra og Beregningen foretages derefter? Der bliver her et indviklet Forhold, som det vil være meget vanskeligt at faa Rede paa. I Stedet for at bibeholde dette, som jeg ikke anser for heldigt, vilde jeg foretrække at gaa en anden Vej, hvorved jeg er sikker paa, at det vil komme til de aller-allerfleste Spareres Kundskab, nemlig at udstede Bekendtgørelse derom i Statstidenden og de stedlige Blade. Er der først noget galt med en Sparekasse, skulle Sparerne nok hurtigt faa disse Bekendtgørelser at se og saa indsende deres Afstemning. Jeg er sikker paa, at man ad den Vej vil ramme mange, mange flere Procent end ved at udsende anbefalede Breve.

De tre sidste Talere have fremsat forskellige Anker, og til nogle af disse vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Der er først den almindelige Betragtning, at nu maa man se at faa Sparekasseloven revideret saaledes, at man rigtig faar Sikkerhed for, at Sparekasserne blive styrede godt. Det kan jo være rigtigt nok at faa Sparekasseloven revideret, og den trænger ogsaa til Revision paa forskellige Omraader. Men naar der trænges til en Revision af Sparekasseloven, er det ikke blot for den større Sikkerheds Skyld, men det er ogsaa, fordi Forholdet mellem Banker og Sparekasser bliver mere og mere indviklet. Bankerne gaa længere og længere ind paa Sparekassernes Omraade, uden at man bestemt kan sige, at de bryde Sparekasseloven. De avertere med, at de modtage Sparekasseindskud, selv om de ikke have nogen Sparekasseafdeling; de modtage Penge paa Indlaansbevis, hvor der af- og tilskrives Rente osv. De komme os nu saa nær ind paa Livet, at vi slet ikke kunne vide, hvor Banken hører op og Sparekassen begynder. Naar nu det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) sagde, at vi maaske skulde have Staten til at drive Sparekasserne, saa hviler dog det paa et aldeles fejlt Syn paa Sparekasservirksomhed. Det vil aldrig kunne gaa. Staten vil aldrig kunne drive Sparekasserne nær saa godt, som de kunne drives privat. Hvordan i Alverden skulde Staten bære sig ad med at udlaane mod de forskellige Panter? Dertil skal der Mænd, som ere kendte med de forskellige Forhold paa de Steder, hvor Pengene skulle laanes, akkurat som Bankerne skulle være stedkendte, hvorfor det ogsaa er

saare vanskeligt at drive Banker gennem Staten.

Og naar der saa bliver slaaet paa, at det kun skal være de mindre bemidlede indenfor Sparekassen, der skulle have Tilskud, saa er det jo en fuldkommen forkert Tanke at tage fra de mere bemidlede og give til de mindre bemidlede. Det lader sig neppe praktisere. Jeg gad set, hvilket Forslag man vilde komme frem med i den Retning. Tage vi Laanenes Størrelse, saa betyder det ingen Verdens Ting for den, der har noget Kendskab til Sparekasser. Der er mange hovedrige Folk, som kun have nogle faa Hundrede Kroner staaende — der er jo mange, der have flere Beløb staaende paa forskellige Bøger —, og der er omvendt Folk, som have en 1,000 Kr. staaende i Sparekassen, men som ere gamle, svagelige Folk, der ikke kunne tjene mere, altsaa i Virkeligheden fattige Folk. Blandt de smaa Sparere træffer man Tjenestefolk, som jo ofte ere ganske ubemidlede, men man træffer ogsaa Gaardmandssønner, som ere ude at tjene for at lære noget, før de overtage en Gaard, og de kunne ikke kaldes ubemidlede. Og vil man se paa Folks Skatteindtægt, saa rammer det heller ikke. Der er ogsaa mange smaa Velgørenhedsforeninger, hvis Medlemmer ere Smaafolk, og som paa enkelte Sparekassebøger sætte store Summer ind, som ere skrabede sammen, for at de kunne have lidt til Jul eller andre Tider, og saa skulle de kaldes større Sparekasseindskydere. Det kan ikke lade sig gøre at sætte en Grænse der, saaledes at nogle skulle have hele deres Indskud udbetalt og de andre ikke. Det tror jeg bliver en Umulighed.

Ja, det ærede Medlem kom ogsaa ind paa som en Grund for, at Staten skulde overtage Pengeinstitutterne, at hvis Staten havde overtaget Nationalbanken i Fjor, da dennes Oktroj blev fornyet, kunde vi dog have faaet nogen Indflydelse paa Diskontoen. Nej, det vilde skam ikke blive Staten, der fik Indflydelse paa Diskontoen, det er Pengemarkedet Verden over, som her har Indflydelse.

Jeg forstod det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) saaledes, at han var noget inde paa at kritisere Sparekassernes Stilling. Han ønskede, at der skulde føres et skarper Tilsyn med dem. Det har jeg ikke noget imod, men jeg fik det Indtryk, at han overhovedet saa lidt skeptisk paa Sparekassernes Stilling og ønskede, at Staten skulde skride lidt haardere ind overfor dem. Skulle Sparekasserne have nogen Trivsel her i